

Antihenoma, notațiunea muzicii bisericesci orientale.

Antihydropin, *Pulvis taracanae*, este insectul *Blatta orientalis* pulverisat, se folosește ca leac în contra boalei de apă.

Antii, (Antae, Antes), nume sub care scriitorii elini și latini ai secl. IX. amintesc un popor slav, care locuia între Dniepru și Don.

Antile, grupă de insule între America de nord și cea de sud, situate între Oceanul Atlantic și Marea Caraibică (Marea Antilelor), au suprafața de 229,943 km². și 5.5 mil. locuitori; constă din cele 4 Antile mari: Cuba, Haiti, Jamaica, Portorico și din 100 mai mici numite: Antilele mici sau insulele caraibice, împărțite în: insulele sub vânt (Leeward Islands), cari spre nord ajung până la Dominica; insulele peste vânt (Windward Islands) și insulele virginice. Aceste insule dau produse coloniale, cu cari se face un viu comerț spre Europa. Dintre Antile aparțin Angliei: Jamaica, Trinidad, Tobago, Grenada, Barbados, St. Vincent, S-ta Lucia, Dominica, Barbuda, Antigua, Tortola, St. Christofor ș. a. Franța posedă: Martinique, Guadelup, Maria galanta, St. Barthélemy; Spania: Cuba și Portorico; Olanda: St. Martin, St. Eustache, Saba, Curassao; Danemarca: Ste-Croix, St. Thomas și St. Juan.

Antilegomena, scrierile ivite în noul testament prin secl. IV., a căror origine este dubioasă (v. art. Biblia și Apocriefe).

Antiliban, (*arab.*) Gebel eş-şerki, un șir de munți în Siria. Se întinde în direcția nord-estică spre sud-vestică aproape paralel cu șirul apusean numit Liban. Cel mai înalt pisc al Antilibanului e Ermonul (2860 m.) la capul sud-vestic al șirului. La poala sudică a Ermonului isvorește Iordanul.

Antilochos, fiul lui Nestor, amicul lui Achilleus; cu jertfirea vieții sale scapă înaintea Troiei pe tatăl său de moarte.

Antilogia, (*grec.*) v. Antitesa.

Antilope, o familie numeroasă de mamifere africane, din ordinul rumegătoarelor. Ele sunt animale frumoase, cu coarne goale, mai mult sau mai puțin încovoiate, n-au bărbie, picioarele înalte și subțiri, coada scurtă, părul felurit colorat. Mărimea diferită (20 cm. până la 2 m.) Sunt animale fricoase, pacinice, trăiesc în societăți, fug foarte bine. Ochii negri, frumoși. Carnea se mănâncă. Nasc 1—2 pui; însărcinarea 9 luni. Se nutresc cu plante. În Europa există numai 2 specii: *saiga* (*Colus tataricus*) în stepile Rusiei

și *capra neagră* (*Antilope rupicapra*); în Asia foarte multe specii; cele mai multe însă în Africa sudică. Antilope fosile s'au găsit în Grecia (la Pikerini); saiga în formațiunile diluviale din Germania și Franța. [M.]

Antim Ivireanul, mitropolit al Ungro-Vlachiei, n. în Iberia din Georgia, cașuse în tinerețe sclav la Turci, dar în curând se liberă prin talentele sale, și se făcù vestit ca tipograf la Constantinopol. C. Brâncoveanul îl cheamă la București, încredințându-i tipografia Mitropoliei, și în această funcțiune el desvolta o activitate uimitoare. Aci el se și călugări, fù numit egumen la măn. Snagov, apoi episcop la Râmnic, și în fine mitropolit al Ungro-Vlachiei (1709). Pretutindeni el înființă tipografii și trimise chiar tipografi români în patria sa dela Caucas. Lui i se datorește în mare parte

avântul luat de literatura română sub domnia lui C. Brâncoveanu, și ar fi putut face și mai mult, dacă acele timpuri critice nu l-ar fi tras în nenorocire. Creștând în 1711 mai priincioasă alianța cu Rușii decât cu Turcii, el fù acusat pe lângă altele și ca complotant politic. El reuși atunci să se desvinovățească prin 2 apologii foarte nimerite. Dar în 1716, intrând Austriei în țeară, Mavrocordat, din ură personală, îl declară de trădător, obținând dela Patriarh degradarea sa, și apoi îl exilă în Arabia; pe drum însă fù omorât din porunca domnului. Ca literat, Antim ne-a lăsat predice și apologiile sus țise, tipărite pentru întâia oară la București, în 1886, premiându-se biogra-

[Biserica Antim în București.

fia lui de eppul Melchisedec.

Antim, mai înainte mănăstire în București, iar dela 1863 redusă la biserica de mir și întreținută din budgetul statului; zidită la 1715 sub domnia lui Ștefan Cantacuzin de mitropolitul Antim Ivireanul și înzestrată de el cu avere prin actul testamentar dela 20 Iulie 1715; fiind mitropolitul A. om priceput în artele frumoase, se presupune cu siguritate, că această biserică spațioasă și falnică, și ca plan și ca execuție, care presintă visitorului un interes special ca arhitectură și sculptură, este zidită după modelul dat de însuși mitropolitul, al cărui nume îl poartă; tradițional se susține, că ușile bisericii, sculptate admirabil în lemn, ar fi lucrate chiar de mitropolitul A. (Cf. C. St. Bilciurescu: Mănăstirile și bisericile din România. București, 1890.)

Antimachiavell, titlul unei scrieri a lui Friederic cel Mare, prin care combate doctrina lui Machiavelli.

Antimachos, poet grec din Kolophon, 400 a. Chr.; opere principale: eposul „Thebais”, (fragm. edate